

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, IX. évfolyam, 2. (66.) szám

Bécs, 2014 február

A Magyar Műhely művészeti folyóiratról

1962 májusában jelent meg Párizsban a *Magyar Műhely* című irodalmi, kritikai és művészeti folyóirat első száma. A lapot az 1956 után Nyugatra kényszerült fiatal művészek alapították az egyetemes magyar kultúra szolgálatában. Alapító szerkesztői – Nagy Pál, Papp Tibor, Bujdosó Alpár – kezdettől fogva úgy vélték, hogy a magyar irodalom súlypontja Magyarországon van, de irodalmunk határoktól függetlenül egységes, így már az első évfolyamban Magyarországon élő írók is helyet kaptak benne. Céljuk az volt, hogy korrigálják a korabeli magyar irodalom értékkáláját: olyan szerzőket karoltak fel, akik irodalompolitikai okokból marginalizálódtak Magyarországon vagy a környező államokban. Legnehezebb éveikben helyet kapott a lapban Nemes Nagy Ágnes, Hernádi Gyula, Pilinszky János, Mándy Stefánia, Mészöly Miklós és mások. A lap különszámokat adott ki Weöres Sándor, Kassák Lajos, Füst Milán, Szentkuthy Miklós, Erdély Miklós, James Joyce, Jacques Derrida tiszteletére, valamint megjelentek tematikus számok is (például a francia modern irodalomról). A szerkesztők három feladatot tartottak fontosnak: a folyóirat mellett a Magyar Műhely könyvkiadóként is működött, és évenként-kétévenként találkozót rendezett. A könyvkiadás elsősorban a legmodernebb magyar irodalmat szolgálta (Weöres Sándor, Erdély Miklós), megjelentetve a nyugaton élő modern magyar szerzők első kötetét is (Baránszky László, Bakucz József, Vitéz György, Kemenes Géfin László). 1972-től kezdve az évente, kétévente megrendezendő franciaországi vagy ausztriai irodalmi találkozók az aktuális művészeti témákat vitatták meg az anyaországból, a szomszédos országokból, valamint a nyugatról érkező résztvevők. Ezek az összejövetelek jelentették az első igazi kapcsolatot a hazai és a külföldi magyar irodalmi közeg között.

1972-től *d'Atelier* címmel francia nyelvű testvérlapot is megjelentettek, amely a francia irodalmi életben a hozzá kapcsolódó szerzők révén (Jacques Roubaud, Michel Deguy, Bernard

Heidsieck, Bruno Montels) jelentős helyet vívott ki magának. 1971-ben a *Magyar Műhely* szerkesztői Schöffner Miklóssal és Kassák Lajosnéval megalapították a Kassák-díjat, melyet eddig 30 avantgárd művész kapott meg. 1989-ben a lap három ős-szerkesztője (Bujdosó Alpár, Nagy Pál, Papp Tibor) hazatelepítette a lapot, amely 1990-től kezdve Párizs-Bécs-Budapest megjelöléssel jelent meg, 1996-tól pedig már kizárólag Budapesten. A hazaköltözés együtt járt a szerkesztőség átalakításával és bővítésével. Munkájában a három ős-szerkesztőn kívül részt vett többek között Hegyi Lóránt, Juhász R. József, Kovács Zsolt, Petőcz András, L. Simon László, Somogyi Gyula, Sörös Zsolt, Székely Ákos, Szombathy Bálint és Tóth Gábor. 1996 decemberétől a lapot Kovács Zsolt, L. Simon László és Sörös Zsolt vette át, s ők lettek egyben a könyvkiadás vezetői.

(Forrás: magyarmuhely.hu)

.....

A bécsi Magyar Nagykövetség közleménye:

Tájékoztató a 2014. évi magyar országgyűlési választásokról

Tisztelt Honfitársunk!

Áder János köztársasági elnök április 6-ra tűzte ki az országgyűlési képviselők 2014. évi választását.

Az idei választástól kezdődően a Magyarország határain kívül élő magyar állampolgárok is választójogot kapnak. A szavazáson az vehet részt, aki szerepel a választói névjegyzékben. A választói névjegyzékbe történő felvétel vagy automatikusan, vagy regisztráció útján zajlik. Ennek részleteiről és a választással kapcsolatos további kérdésekről a www.valasztas.hu oldalon tájékozódhat.

Azok az állampolgárok, akiknek regisztrálniuk kell, ezt a szavazás napját megelőző 15. napig - azaz március 22-én 16 óráig - a Nemzeti Választási Irodához beérkező kérelemben tehetik meg. A névjegyzékbe regisztráció útján bekerült állampolgár szavazatát a választási irodához eljuttathatja postán, vagy leadhatja bármely külképviseleten a szavazást megelőző 15 napban és a szavazás napján is; továbbá ugyancsak a választás napján Magyarországon, a 97 egyéni választókerületi székhely egyikén.

A magyarországi lakcímmel, vagy tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgárok automatikusan kerülnek felvételre a névjegyzékbe a lakhelyük szerint választókerületben. Ők szavazatukat elsősorban ebben a választókerületben adhatják le. Ugyanakkor a korábbi választásokhoz hasonlóan ezúttal is lesz alkalom arra, hogy a választás napján külföldön tartózkodó szavazópolgárok valamelyik magyar külképviseleten szavazzanak. Erre Ausztriában a bécsi magyar nagykövetség épületében (1010 Bécs, Bankgasse 6.) nyílik lehetőség. Aki külföldön kíván szavazni, annak legkésőbb március 29-én szombaton 16 óráig kérnie kell a külképviseleti névjegyzékbe történő felvételét.

Ismételten felhívjuk figyelmét, hogy a fentiekkel kapcsolatban részletes, naprakész információkat a www.valasztas.hu honlapon találhat.

Amennyiben további kérdése van, nagykövetségünk is készséggel áll rendelkezésükre az alábbi elérhetőségeken.

Tel.: +43-1/537-80-300; +43-1/537-80-459

Email: Konsulat.Vie@mfa.gov.hu

Magyarország bécsi nagykövetsége

MEGHÍVÓ

a Bornemisza Péter Társaság márciusi rendezvényére

Meghívottunk:

Bujdosó Alpár A Magyar Műhely folyóiratról

2014. március 2.-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor
Az előadás helyszíne: Bécs 6., Capistrangasse 2/15

Bújdoso Alpár író, performer, okl. mérnök, nyugdíjas, a *Magyar Műhely* c. irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat (volt) szerkesztője, az osztrák és a nemzetközi *P.E.N.* tagja.

1935. december 18-án született Budapesten, felesége Vizi Zsuzsanna.

1954: gimnáziumi érettségi (Rákóczi Ferenc gimnázium)

1954-1956: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron, Hochschule für Bodenkultur, Wien (1963: diploma)

1956: a soproni *MEFESZ* elnöke, november 4-én Kéthly Anna Nagy Imre megbízásából összeállított delegációjában (mint a diákság képviselője) New Yorkba utazik az ENSZ-hez

1957 márciusáig J.F. Dulles külügyminiszter sugallatára amerikai egyetemeken tart előadásokat a magyar forradalomról

1957 februárjában Jankó Bélával, Némethy Edével (az orvosi egyetem *MEFESZ*-elnökével ill. a műegyetemi *MEFESZ*-bizottság tagjával) megalakítja a külföldi *MEFESZ*-t (UFHS), majd a *MEFESZ* Nemzetközi Titkárságával, (mint társ-elnök) Kölnbe költözik

1957-márciusától október végéig a Titkárság megbízásából Pakisztánban, Indiában, Thaiföldön, Burmában, Indonéziában, Japánban, Ceylonban jár, egyrészt a magyar forradalom tényeiről beszámolni (dokumentáció az 1956-os Intézetnél), másrészt ösztöndíjak szerzése ügyében

1957-1958: az UFHS nemzetközi alelnöke (külügyek)

1961-1963: ismét az UFHS nemzetközi alelnöke

1964-1965: az UFHS ellenőre

1963-tól a *Magyar Műhely* munkatársa

1973-tól 1978-ig a lap *Írók és Olvasók Szövetkezetének* vezetője (*Megyik Jánossal*)

1975-től 1987-ig feleségével a Magyar Műhely *hadersdorfi* ill. a párizsi találkozóinak egyik szervezője (míg a francia kormány anyagilag is támogatta a Marly-le-roi-i találkozókat, az osztrák kormány a *hadersdorfiakat* nem; ezeket a két első kivételével (melyeket a Megyik-házaspárral együtt, feleségével, saját keresetéből finanszírozta)

1978-tól a lap felelős szerkesztője (Nagy Pállal és Papp Tiborral)

1996-tól "ős-szerkesztője" (ma alapító szerkesztőként szerepel a lap impresszumában), Bécsben él.

.....

Bujdosó Alpár

Vetített irodalom. (részlet)

Az úgynevezett Gesamtkunst kísértete járja be a modern művészet berkeit. Ahányszor komplex művészi alkotásról, egy ugyanazon műben több "műfaj" vagy "eltérő műfajú" eszközök felhasználásáról esik szó, mindig készenlétben álló kritikusok diadalittasan kiáltják a világba: semmi egyébről nincs szó, mint eklektikáról, sőt még ennél is rosszabbról. a kihűlt Gesamtkunst felmelegítéséről. Jóllehet, "bevett" műfajaink között nem egyet ismerünk és kultiválunk, mely nem is csupán a művészeti ágak határvonalain helyezkedik el, hanem tudatosan használja vizuális, fonetikus és a (modern szóval) performansznak nevezett művészet eszközeit. Többek között az operára gondolok, amely nem csupán muzsika, hanem narráció, látvány és mimika együttélő és -ható komplexuma. Sőt, az újabb rendezések mindig igyekeznek megteremteni azt az önmagában zárt művészi teret, melynek a néző, a hallgató ugyanúgy része, esetenként aktív alakítója, mint a narrátor (színész, énekes, zenekar, díszlettervező, stb.) Mégis úgy tűnik, eddig még senkinek sem jutott eszébe az opera műfaját megdorgálni a "Gesamtkunstra" áhítózó igénnyel: egyszerűen azért nem, mert az opera "bevett" műfaj, a megdorgálandók pedig bűnösen újítók.

Persze ne higgye senki, hogy bármi bajom lenne az operával. Sok mást is hozhattam volna elő példaként, akár a Mátyás-templomban celebrált zenés misét is. Ám nem célom, hogy a multimédiális művészet létjogosultságát bizonygassam; megáll az a maga lábán is. Inkább ahhoz szeretnék hozzájárulni, hogy a különböző érzékenységű művészi komponensek tulajdonságait, egymásra való hatását, keveredését, és ezután az intermediális munka követelményeit jobban megértsük.

Első megközelítésként - bármennyire ósdinak és merevnek tűnik is - Saussure és Jakobson, és (általában) az úgynevezett prágai iskola eredményeire szeretnénk hivatkozni...

Mivel az említett iskola nyelvészeti iskola volt, kategóriái a nyelv vizsgálata során alakultak ki, ám a jelek tudományának művelői kiterjesztették ezeket a terminusokat és általánosan alkalmazták. Megállapodásuk szerint a "nyelv" (langue) mindazoknak a jeleknek és jelképző szabályoknak a rendszere, melyből a beszélő, az egyén létrehozza az "itt és most" éppen aktuális közleményét. ...

További gondolkodásunk érdekében maradjunk a "nyelv"-en belül. Fogadjuk el egyelőre, hogy mindenféle "nyelv" jelek rendszere, méghozzá ún. ikonikus, index-jellegű és szimbólum-szerű jeleké. A felosztása a jelölő és a jelölt egymáshoz való viszonyán alapul: az ikon a tényleges hasonlóság, az index a tényleges érintkezés, a szimbólum a megtanult érintkezés alapján történik. Ebből kiindulva azt szokták mondani, hogy a nyelvi jelek természetüknél fogva szimbólumok, a vizuális jelek ikonok, a mimika jelei index-jellegűek; ám korántsem ilyen egyértelmű. Elsősorban azért nem, mert a nyelvi jelek között van jónéhány "hangutánzó" (tehát hasonlóságon alapuló ikonikus), a vizuális jelek között akad jónéhány index jellegű, és a mimika körében jónéhány ikonikus és szimbólum-jellegű jel is. Másodsorban azért nem, mert a jelek túlnyomó többsége nem "tiszt" jel, nem csupán ikon, index vagy szimbólum, hanem ezek kisebb-nagyobb fokú keveredése. S végül azért sem, mert az akusztikus (zenei) jelek előtt (legalábbis első megközelítésben) tanácstalanul álldogálunk.

Mert a komplex jelek, főleg az úgynevezett intermediális, több műfaj eszközeivel "dolgozó" művek alkotásánál éppen erről van szó: jó tudni a használt jelek mindegyikéről, hogy

- mit jelentenek "természetüknél" fogva,
 - mit jelentenek "megtanult" (konvencionális) jelentésük szerint,
 - mire utalhatnak "szekundér" (kollektív emlékezetből táplálkozó) jelentésük szerint,
- milyen érintkezésbe: interferenciába lépnek a többi, környezetükben előforduló jellel, azaz
- miként befolyásolják egymás jelentését úgy, hogy a létrejövő *komplex jel* új, önálló jelentés hordozója legyen.

Mert a mű új, komplex jel, önálló (nem az összetevők összegéből fakadó) jelentéssel.

A labirintusba vagy várostérképbe foglalt szöveg nemcsak azt a funkciót tölti be, hogy a kapcsolódások sokaságát hozza létre a nyelvi elemek között, hanem hangsúlyosan szakrális, történelmi vagy társadalmi jelentést is hordoz. (Az ős-labirintustól kezdve a kereszténység "bűnbánó"-labirintusain keresztül a "rejtvényekig", illetve az organikus védelmi rendszerek szerveződésétől kezdve, a "polgári" városok architektonikus jelentésén át a modern városrendezési elvekig.) Ám a labirintus is, a várostérkép is funkciójától eltekintve vizuális jelszerkezet is; mondjuk vonalas rajz, melynek önálló vizuális (festői) jelentése is van. S ezen a példán keresztül egyenesen beléptünk a vizuális vers, a vizuális irodalom területére.

(folytatás az 5. oldalon)

(folytatás a 4. oldalról)

A megjelölés erősen alkalmi és kezdetleges, mert elfeledkeznek a már eddig ismert munkák többi alkotóeleméről. Hiszen az ebbe a "műfajba" sorolt művek eszközei

- nyelvi
- vizuálisak/képző(művészeti)
- fonikusak/zene(művészeti)
- gesztus- és mimikai jellegűek/szín(művészeti)

is, tehát inter-mediálisak. S mivel - mint az előbbiekből kiderül - a különböző természetű/jellegű jelek egymásmelletti használata lényegében befolyásolja a környezetét (többnyire jelentésváltozásokat hoz létre), a költőnek tudnia kell, milyen folyamatokat indít el, hoz mozgásba. Alkalmasint tanulmányozni illik azokat a művészeteket, amelyek eszköztárából merít, hogy tudja például

- mit jelent a vonal (az *ilyen* vonal)?
- mit jelent a felület (az *ilyen* felület)?
- mit jelent a szín (az *ilyen* szín)?
- mit jelent a tér?
- hogyan működnek a hangok?
- mi a zenei tér?
- mi a gesztus?

és így tovább.

Furcsa - és tanulságos - tapasztalatokat szereztem a magam munkáin keresztül. Képzőművészek majdnem kivétel nélkül *pi* című munkámra figyelnek, mely minden kétséget kizáróan "irodalmi" jellegű, mégis a képi-vizuális jelek dominálnak, míg írók/költők szinte észre sem veszik, s ha már, akkor leginkább a *Kor(l)átmeghazudtató gyakorlatok*-at, melyben viszont a vizuális elemek a szövegszerveződés érdekeinek vannak alávetve. Magamnak ebből több tanulságot vontam le:

- a jól sikerült "vizuális költemény"-ben a két jelentérendszernek egymást támogatva kiegészítve, továbbvíve kell működnie: úgy, hogy az egyik "kívánja" a másikat.
- megtanultuk-e valójában a külön-külön jelrendszereket olvasni, egymástól függetlenül és egymással összefüggésben?

S ha már az önvallomásoknál tartunk: festőkkel, szobrászokkal folytatott beszélgetések során jutottam el oda, hogy úgynevezett mezopotámiai munkáimat ne csupán papíron, hanem agyagban (ékírásos táblaként, halotti maszkként) valósítsam meg: mert az így létrehozott "műtárgy"-nak önálló vizuális jelentése is van.

(Magyar Műhely Baráti Kör Füzetek 21 - 1993)

Bujdosó Alpár: Bűvös kocka

Móricz Zsigmond

Inter Arma...

NYUGAT
FŐSZERKESZTŐ: IGNÓTUS
SZERKESZTŐK: ADY ENDRE, FENTŐ MIHÁLY
FŐMUNKATÁRSÁK:
AMBRUS ZOLTÁN, BABITS MIHÁLY, ELEK ARTÚR,
HALÁSZ IMRE, RAFFRA MARGIT, LACZKÓ GÉZA,
MÓRICZ ZSIGMOND, OSVÁTH ERNŐ, SCHÖFFLIN ALADÁR

A KÁLVIN-TÉRI VIZGYÖGYINTÉZET,
INHALÁTORIUM ÉS
NAPPÜRDŐ
A LEGMODERNEBB
VIZGYÖGYINTÉZET
ÉS INHALÁTORIUM
MAGYARORSZÁGON
A NAPPÜRDŐ 1914
MÁJUS HÓ 1-ÉN MEGNYILT

**SZÉKELY
ALADÁR**
művész fényképei
a legkiválóbbak
Budapest, IV. ker.,
Váci-utca 10. szám.

Tel.: 153-64
"Széchenyi"
Hírnevelő- és tanintézet
INTERNÁTUS bentlakásos és napközi
otthonok. * Magántanulmányok előkészítése.
Budapest, V., Szabály-utca 7. I.

Család
Leány-internátus
Francia tanterv
Budapest, IV., Kelecz-utca 1. sz. (a Széchenyi mellett)
* Frangepán-utca felől is megközelíthető.

Hungária Általános BIZTOSÍTÓ R. T.
BUDAPEST, VI., MÁRSZÁRUT 5
TELEFON-SZÁMA 153-55

SZERKESZTŐSÉG ÉS RIADÓHIVATAL: IX., LÓNYAY-U. 18.
VII. ÉVFOLYAM. 1914 AUGUSZTUS 1. 15. SZÁM.

oxigénbe fürödni s a parti mezők isteni zöld mezein, a zöld pázsiton heverésznek a sárga kereszték. Az asszonyok, a lányok virítanak, a fiatalság ég és minden kedv úgy felszítva, csak hozzá kell érni és kiroppan a kacagása. "Belgrád ég! Kétszáz halott, négyszáz sebesült, tízezer szerbet lefegyvereztek!" S a hajó elején a berukkoló népfelkelők borosan rikoltják a tiszta reggeli fényességbe:

*Akárhogy is dörög az ágyú,
Mégse féllünk a Szerbiátú...*

Kigyúlt a lélek lámpása, a fantázia: valótlan hírek röpködnek, mint álomsirályok az árbocon, s egyszerre mindenki vitatkozik, és meghallgat, meggyőző és megért s olyan üdék a koponyák, hogy szinte foszforeszkál az ész... Már nem elég az igazság, már szárnya kél a semmiségeknek, már bugyborékolnak a hadi virtusok: "egy rezervista tiszt beugrik az úton egy kocsiba s rászól a kocsisra, hajtson a Lehel kaszányaiba. A kocsis nem megy. A tiszt kardot ránt. Rávág. Keresztülvágja a fiákeres képét, csak a pofáját! A közönség megrohanja, a kocsis félholtra verik, a kocsis darabokra tépik..." Úgy kell, brávo, a bitang. Úgy kell a kutyának, érzi minden ember és kacag, mert ki nem dühös egy halálra a fiákeresre s ki nem szégyelli, hogy rezervista kardja egy fél életem szégyentől pirult... "Két magyar huszár őrt áll a zimonyi parton. Elmegey előttük egy szerb alattvalónk s odaszól nekik: Menjete csak Belgrádba, de beletörök a fogatok!... A két huszár kardot ránt s amelyik közelebb ér, úgy lecsapja a szerb nyakát, hogy a fej elválna a törzstől és a porban ugrál, mint a béka!..." Brávo, hurra, éljen. Nem kell félni, él még a magyar vitézség, amiről gyerekkorunkban az iskolai könyvekben tanultunk. Most megmutatjuk a szlávoknak, az oroszoknak, hogy... "Bajánál az éjjel gőzös megy a Dunán. A hídorség, a rendőrök felszólítják, hogy megálljon. Tovább megy. Rálőnek. Tovább megy... El az éjfél sötét éjszakán a nagy Dunán... mint egy fekete koporsó... dugárut visz Szerbiának... fegyvert... Haj, haj... messze van még a győzelem..."

Csupa költemény; csodálatos a rég latin ige: inter arma silent Musae... Íme, a fegyverzajban szárnyal a képzelet... S az ember úgy érzi az életet, mint soha. A Halál templomában lihegjük az Élet imáját legbuzgóbban...

(Móricz Zsigmond írása a Nyugat című folyóirat 1914. 15.-ik számában, 1914. augusztus 1.-én, három nappal az első világháború kitörése után jelent meg -- a szerk.)

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala.

Lázár Ervin

A lyukas zokni

Volt egyszer egy lyukas zokni. Új korában nem akárki lehetett, mert előkelő anyagból készült, és hetyke kék minták ékeskedtek rajta. De hát most már megöregedett. S mondom, volt rajta egy lyuk. Amolyan pöffeszkedő, cafrangos szegélyű.

Bent laktak egy rozoga szekrény legrozogább fiókjának legalján.

- Azért én szebb vagyok nálad - mondta a lyuk a zokninak.

- Mi - csodálkozott a zokni -, még hogy szebb?! Mitől vagy szebb?

- Mert átlátni rajtam - mondta a lyuk.

- Ugyan - oktatta a zokni -, rajtam éppen az a szép, hogy nem vagyok átlátszó, s nézd meg a gyönyörűsége kék mintáimat!

- És piszkos is vagy - folytatta a lyuk, fittyet hányva az oktatásra -, én bezzeg sohasem piszkolódom be. Ezen a zokni elgondolkodott.

- Na ugye! - hangoskodott a lyuk. - Te is belátod. Nem is méltányos, hogy én ilyen kicsi vagyok, te meg ilyen nagy.

Fogta magát, nőtt egyet. Most már alig maradt valami a zokniból. Nagyobb volt a lyuk, mint a maradék zokni.

- Teljesen tönkreteszél - siránkozott a zokni.

- Örülj, hogy ilyen gyönyörű lyukkal lakhatsz együtt - fölényeskedett a lyuk, és még nagyobbra nőtt.

- Jaj, megölsz! - kiáltott a zokni, és akkor a lyuk nagy pöffeszkedve akkorára nőtt, hogy a zokniból nem maradt semmi. De ahogy eltűnt a zokni, úgy eltűnt a lyuk is. Mert ha zokni nincs, lyuk sincs.

Így aztán a nem létező lyuk most siránkozhat a nem létező zokni után.

Mese -- reggelre

Hajnalodott.

- Talpra, senkiháziak! Hasatokra süt a nap. Gyerünk dolgozni, vár a jó, nagyobbbanfrissítő munka, a csákány, az ásó, a lapát nyele, pattogjatok, álomszuszékok! - rikoltotta az Egyalvó.

- Bizony, azonnal keljete fel! Mit gondoltok, lustálkodásból is megéltek? - kiabált a Kétalvó.

- Nosza, ki a jó meleg ágyacskából! - mondta a Háromalvó.

- Ajaj, lassacskán föl kéne kelni - ásított a Négyalvó.

- Miért nem hagyjátok az embert aludni? - méltatlankodott az Ötalvó.

- Még alszom - mormogta a Hatalvó. A Hétalvó nem szólt semmit. Aludt. Aztán persze fölkeltek mind a heten.

Figyelő Figyelő Figyelő Figyelő

ELŐZETES

A Bornemisza Péter Társaság következő, áprilisi előadásának meghívottja **dr. Egyed Emese**, költő, szerkesztő, egyetemi tanár, a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem magyar irodalomtörténeti tanszékének vezetője -- *Szerzői est.* 2014. április 6.-án, vasárnap, délután 17:30-kor, 6. Bécs, Capistrangasse 2/15.

KIÁLLÍTÁS

Tudomány, Természet, Innováció

A bécsi **UngArt Galéria** termeiben (Collegium Hungaricum, 2. kerület, Hollandstrasse 4.) február 20-án nyílik meg a fenti kiállítás, mely a bécsi Qualysoft informatikai cég és a budapesti KOGART (Kovács Gábor gyűjtemény) közreműködésével jöhetett létre. A 16 magyar és osztrák kortárs művész alkotásai a tudomány (a modern technológiák, a fizika törvényei) és a művészet közötti kölcsönhatások témakörével foglalkoznak. A tárlat április 4.-én zár.

SZÍNHÁZ

Liliomfi

A **Bornemisza Péter Társaság színi társulata** március 20.-án, 19 órai kezdettel ismét előadja Szigligeti Ede híres vígjátékát Bécsben, a Balassi Intézetben (Collegium Hungaricum, 2. kerület, Hollandstraße 4). Helyfoglalás Antalfi Dánielnél, tel: 0676-4943898. Jegyárak: 10 € (diákok, nyugdíjasok: 7 €, gyerekek: 5 €).

Magyar színházfesztivál a Burgtheater-ben.

március 14. péntek, 20 óra (Kasino): *A nagy füzet* (A Forte Társulat és a SZKÉNÉ Színház közös produkciója)
 március 16. vasárnap, 17 óra (Kasino): *A színházak helyzete Magyarországon* (német nyelvű vitaest)
 március 16. vasárnap, 20 óra (Akademietheater): *Anamnesis* (Katona József Színház)
 március 17. hétfő, 20 óra (Kasino): *Korrupció* (Krétakör Produkció)
 március 19. szerda, 20 óra (Akademietheater): *Szutyok* (Pintér Béla és Társulata)

Valamennyi előadás magyar nyelven hangzik el, szinkron német fordítással. 45 perccel az előadások előtt német nyelvű színdarab ismertetőt, az előadások után pedig vitaestet tartanak, szintén németül.

KONCERT

Március 28.-án, este 19:00 órai kezdettel hangverseny lesz a bécsi Justizpalast-ban (1010. Wien, Schmerlingplatz, 11 szám). Közreműködik a **Franz Schmidt Kammerorchester**, valamint többek között Joó Imola 12 éves tanítványa, **Calin Calfa**, aki a Mozart A-Dur (KV 414) zongoraverseny 1. tételét adja elő. Jegyek a helyszínen kaphatók.

Absender: P.b.b.
 Péter Bornemisza Gesellschaft
 A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
 Gefördert aus Mitteln der
 Volksgruppenförderung.
 Erscheinungsort: Wien
 Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni /// Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 6
 BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT581100000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW